

1.Sygn. akt VI GC 1351/17

1.0.0.1.WYROK

1.0.1.W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku, Wydział VI Gospodarczy

w składzie Przewodniczący SSR Andrzej Makówka

Protokolant stażysta Barbara Pytlik

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2018 r. w Rybniku

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

2.o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 6.028,22 zł (sześć tysięcy dwadzieścia osiem złotych dwadzieścia dwa grosze) z odsetkami ustawowymi od 18 grudnia 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r.;

2. oddala powództwo w pozostałej części;

3. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.860 zł (dwa tysiące osiemset sześćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

4. nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rybniku kwotę 457,30 zł (czteryście pięćdziesiąt siedem złotych trzydzieści groszy) nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sędzia

Sygn. akt VI GC 1351/17

UZASADNIENIE

Pozwem z 28 czerwca 2018 r. powód M. K. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) S.A. w W. 6.850,97 zł z ustawowymi odsetkami od 18 grudnia 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. oraz kosztami procesu. Podał, że 16 listopada 2014 r. uszkodzeniu uległ należący do niego pojazd marki S. (...). Sprawca szkody był ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanej. Koszt naprawy pojazdu wynosił 9.874,16 zł. W toku postępowania likwidacyjnego pozwana wypłaciła jedynie 3.023,19 zł odszkodowania. Powód dochodził różnicy pomiędzy tymi kwotami. Powód miał możliwość odliczenia 50 % podatku od towarów i usług.

Nakazem zapłaty 20 lipca 2017 r. uwzględniono powództwo.

W sprzeciwie pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Potwierdziła wysokość wypłaconego odszkodowania. Zarzuciła nieudowodnienie roszczenia ponad wypłacone odszkodowanie.

Kwestionowała datę początkową odsetek, które powinny być liczone od 8 października 2016 r. tj. po upływie 14 dni od doręczenia wezwania do zapłaty.

Sąd ustalił:

16 listopada 2014 r. uszkodzeniu uległ należący do powoda pojazd marki S. (...). Sprawca szkody był ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanej.

Okoliczności bezsporne

Powód i pozwana zlecili sporządzenie kalkulacji kosztów naprawy pojazdu. W kalkulacji dla powoda wyceniono te koszty na 8.855,75 zł bez podatku od towarów i usług (podatek VAT 2.036,82 zł, 1/2 podatku 1.018,41 zł), a w kalkulacji dla pozwanej na 3.023,19 zł bez podatku od towarów i usług i taką kwotę pozwana wypłaciła powodowi.

Dowód: kalkulacje napraw k. 7-12 i 18-21

Uzasadniony koszt naprawy pojazdu w oparciu o nowe i oryginalne części zamienne pochodzące od producenta pojazdu (części o jakości O) przy uwzględnieniu średnich stawek za robocizogodzinę na rynku lokalnym w warsztatach rzemieślniczych (dla prac mechaniczno-blaharskich 101 zł/rbg, dla prac lakierniczych 104 zł/rbg) wyniósł 8.117,91 zł bez podatku od towarów i usług (podatek VAT 1.867,12 zł, 1/2 podatku 933,56 zł).

Dowód: opinia biegłego k. 65-112

Innych dowodów nie przeprowadzono, gdyż sprawa została wystarczająco wyjaśniona.

Sąd zważył:

Powód wywodził roszczenie z umowy ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Podstawowym aktem prawnym regulującym kompleksowo ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z ruchem pojazdu mechanicznego jest ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392 j.t., dalej ustawa). Jej przepisy stanowią *lex specialis* względem art. 822 § 1 k.c., a w sprawach nieuregulowanych stosuje się przepisy kodeksu cywilnego (art. 22 ustawy). Zgodnie z art. 34 ustawy z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych objęta jest odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 ustawy). Stosownie do art. 36 ust. 1 ustawy odszkodowania ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Odpowiedzialność sprawcy szkody wynikała z przepisów art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c.

Odpowiedzialność pozwanej była bezsporna. Spór dotyczył wysokości roszczenia.

Na mocy przepisu art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone. Odszkodowanie powinno odpowiadać poniesionej szkodzie.

Obowiązek naprawienia szkody przez ubezpieczyciela poprzez wypłatę odszkodowania, nie jest uzależniony od faktycznego naprawienia uszkodzonego pojazdu.

Wysokość kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu ustalono na podstawie opinii biegłego, która nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Biegły przyjął, że koszt naprawy z użyciem oryginalnych nowych części zamiennych klasy O wynosił 8.117,91 zł netto, 9.051,41 zł z połową podatku VAT. Biegły w opinii obszernie omówił zasadność użycia do naprawy części typu O. Strony nie wniosły do opinii żadnych uwag. Powód miał możliwość odliczenia podatku od towarów i usług w wysokości 50 % VAT, stąd też pozostałą część podatku należało doliczyć do odszkodowania. Zatem uzasadniony koszt naprawy uszkodzonego pojazdu wynosił 9.051,41 zł (8.117,91 zł kosztów naprawy netto + 933,50 zł $\frac{1}{2}$ VAT). Pozwana wypłaciła odszkodowanie za naprawę w wysokości 3.023,19 zł, powinna zatem dopłacić powodowi 6.028,22 zł (9.051,41 zł – 3.023,19 zł). W tej sytuacji uwzględniono powództwo do tej wysokości na podstawie wskazanych przepisów, oddalając je w pozostałej części.

O odsetkach orzeczono w oparciu o art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz art. 14 ust. 1 ustawy, zasądając odsetki ustawowe od 18 grudnia 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. i odsetki ustawowe za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. w całości obciążając nimi pozwaną, gdyż powód uległ tylko co do nieznacznej części swojego żądania ok. 12 %. Suma kosztów poniesionych przez powoda wynosiła 2.860 zł (opłata sądowa 343 zł, wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika 1.800 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, zaliczka na wynagrodzenie biegłego 700 zł).

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych pobrano od pozwanej odpowiednio do wyniku postępowania nieuiszczone koszty sądowe - wynagrodzenie biegłego w wysokości 457,30 zł.

Sędzia